Mikeitz 5784

In the first half of פרשת מקץ, we have, in exquisite detail, the story of פרעה 's dreams. It's repeated again, and יוסף repeats it one more time as he interprets it. The details are פסוק after פסוק after פסוק after חורה הלכות after הלכות אוסף after המים המים מועד המים והאלכות that we learn from only רמזים, from a letter here and a letter there. Yet one of the details in this story - what might seem to be one of the least important features - is the number of times the פרעה פסוקים speaking to יוסף. I count five. I'll read them to you:

- 1. When they pull יוסף out of the פסוק טו , it says, פסוק חלום חלמתי, it says, ויאמר פּרְעה אַל יוֹסף חַלוֹם חלמתי.
- 2. בּסוק יז: וַיִּדַבֶּר פַּרעה אֵל יוֹסֵף בַּחַלֹמִי הָנָנִי עמד על שׁפת היאר.
- 3. After יוסף explains the dream, in פסוק לט: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אַחֲבִי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְדּ אֶת כָּל זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכֶם
- 4. Two פסוקים later, פַּסוק מאָרֵץ מָצֶרֶץ מָאָרֶץ הַהָּ נָתַתִּי אֹתְדּ נַתַתִּי אֹתְדּ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 5. פסוק מד: וַיֹּאמֵר פַּרִעֹה אֵל יוֹסֶף אַנִי פַרְעֹה וּבְלְעַדֵידְ לֹא יַרִים אִישׁ אֵת יָדוֹ.

Notice the difference in wording among these five פסוקים. Four out of the five start with but one of them, number two, starts with וידבר פרעה. We all know that אמירה is a לשון הכה is a דיבור and דיבור is a לשון העהר. Why does פסוק יז use a וידבר פרעה?

Let's go back and start from the beginning. פרעה פרעה יוסף says to יוסף, "I dreamt a dream" (ויאמר פרעה, the first one). He continues, "Nobody can explain it to me, but I heard you can interpret dreams." What does יוסף answer him? וַיַּען יוֹסֵף אָת פַּרְעה לַאמֹר בַּלְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנָה אָת שְׁלוֹם פַּרְעה לַאמר בּרְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנָה אָת שְׁלוֹם פַּרְעה לַאמר ניסף switches to ויִדבר פרעה. Why does פרעה פרעה ניאמר זיאמר פרעה ויאמר Something upset him. What was it?

The בית הלוי points out that פרעה tried to trick יוסף by using a phrase in his description of the dream that wasn't in the original dream. In פּסוק יט, he says, וְהַבָּה שָׁבַע פָּרוֹת אַחַרִיה, וְּרָעוֹת תַּאַר מְאַד וְרַקוֹת הָאַר מְאַד וְרַקוֹת הַאַר מָאֹד וְרַקוֹת שׁנוֹת מַצְּרוֹת שְׁלוֹת אָחָרִיה, wasn't in the original description as the תורה described it. Why would פּרעה do that? He's going out of his beanbags trying to get the answer, why is he going out of his way to trick יוסף?

In ניוסף אַחָרֵי פָּמוֹךְ : פַּסוּק לְּט הוֹרָי אֲ אֶל יוֹסף אַחָרֵי הוֹרִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְּךְּ אֶת בְּיוֹ וְחָכָם כָּמוֹךְ : פּסוּק לְט had to admit that all interpretations come from Hashem - was correct. This wasn't easy for him, but that is our job: to make a kiddush Hashem, to show the world that everything comes from Hashem. We have to constantly have the שם האור בפינו That's our job: to make a kiddush Hashem. This one little שינוי - how the פסוק - how the פסוק - לשון - drives this lesson home. I'm glad I once intuited this idea. It's fascinating to look at these שוכר השכל and see what's right there beneath the surface, hiding, waiting to teach us a tremendous מוסר השכל Let's take this lesson and use it to become better people.